

■ **Болить!**

Фото umoloda.kiev.ua.

Замість торкнутися неба крило зачепилося за землю...



Останній політ став фатальним для 26 людей.

Ввечері 25 вересня неподалік від Чугуєва впав та загорівся військовий літак Ан-26. На його борту перебувало 27 осіб: 7 членів екіпажу та 20 курсантів льотного факультету Харківського національного університету Повітряних сил імені Івана Кожедуба. Вижити вдалося лише одному — у стані середньої тяжкості В'ячеслав Золочевський перебуває у місцевій лікарні. Ще одного студента не допустили до польоту безпосередньо перед підняттям у небо

АВІАКАТАСТРОФА ВІЙСЬКОВОГО ЛІТАКА АН-26 БІЛЯ ЧУГУЄВА

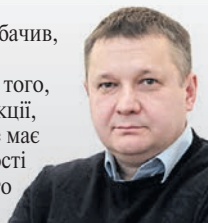


Закінчення на с. 2 >>>

■ **Пряма мова**

Олексій КОШЕЛЬ, голова Комітету виборців України, про несподівані піар-акції членів партії «Слуга народу» перед виборами (кандидатка в мери Києва «літала» на парасолі, інший кандидат підняв на Говерлі штангу тощо. — Ред.):

Безглуздих вчинків і незрозумілих піар-акцій дуже багато. Я був здивований, коли побачив, що потенційний кандидат від «Слуги народу» підняв на вершину Говерли штангу вагою 110 кілограмів, використовуючи при цьому партійну символіку. Я вважаю це вершиною того, як не потрібно проводити політичну діяльність загалом. Насправді незрозумілі масові акції, які ми бачимо, — це наслідок слабкості політичних партій... Оскільки «Слуга народу» не має реальних осередків у регіонах, у представників цієї провладної політсили нема можливості проводити нормальну передвиборчу діяльність. Якби була мережа реальних осередків, то ми бачили б зовсім іншу картину. А так відбуваються змагання в оригінальності.



■ **Репортаж із глибинки**

Фото Людмили ЯКИМЧУК.



« Село росте. Маємо і діток до року, і старших багато. »

Тимофійчик — один із десяти наймолодших мешканців села.

Жителі ківерцівського Острова не дали закрити ні ФАП, ні магазин

Подорослішавши, Тимофійчик, якому нині так затишно на руках у рідних, розповідало, що народився у цьому волинському селі — невеличкому, але такому багатому на красу природи і щирість сердець

Людмила ЯКИМЧУК

«МИ ТЕЖ ЛЮДИ, ХОЧІ ЖИВЕМО НА ОКОЛИЦІ РАЙОНУ»

Вочевидь, доля покличе його на навчання в шумній великій місті, але пам'ять про край дитинства серед широких ланів, усміхнених соняхів, клетку журавлів і щебетання пташок у лісах не раз манить сюди. Як і свого часу — його бабусю, сільську медичку Ольгу Сопільник. Рівненчанка, випускниця Ківерцівського медичного училища, приїхала за направленням і працює вже три десятиліття. Вийшла заміж за місцевого хлопця, створила міцну сім'ю.

Залюблена у професію й людей, яким приходиться на поміч у непрості для них моменти. Дуже задоволені нею односельчани, бо встигає і в Тростянецькій школі, і в Острові надати медичну допомогу. Віднедавна стала ще й активісткою: із 8 кандидатів на минулих виборах саме Ольгу обрали сільським депутатом.

— Село росте. Маємо і діток до року, і старших багато. Допомоги потребують і представники старшого покоління. Тож ФАП, який закривали, зусиллями громади таки відстояли. І маємо тут усі необхідні умови. Адже в Острові — теж люди!

Закінчення на с. 6-7 >>>

РЕКЛАМА

Унікальний Бальзам Болотова!

«Доброго дня! Мене звать Ірина, мені 47 років. Наша сім'я живе без ліків завдяки академіку Болотову — це просто диво! Я позбулася захворювань шлунково-кишкового тракту. Перестали боліти ноги, зникло відчуття важкості, а раніше при варикозі нічого не допомогало надовго. У мами — глаукома. Раніше одне око бачило тільки на 30%, а зараз — на 70%, немає обмеження поля зору. За півроку застосування Бальзаму Болотова нормалізувався тиск (120/80), та й просто відмінне самопочуття, гарний настрій! Усім своїм знайомим і родичам розповідаю про свої результати. Дуже дякую Борису Васильовичу! Є впевненість у подальшому здоровому житті».

Бальзам сприяє:

- ✓ нормалізації роботи шлунково-кишкового тракту;
- ✓ балансує вміст цукру в крові;
- ✓ розщеплює старі та хворі клітини;
- ✓ запобіганню інсульту, інфаркту, аритмії, атеросклерозу кровоносних судин, розщеплює бляшки у судинах, запобігає проблемам зору, що викликані захворюваннями судин (в тч відшарування сітківки, макуліт, ретикуліт).

320 грн 250 мл
490 грн 500 мл

НЕ Є ЛІКАРСЬКИМ ЗАСОВОМ

Замовляйте телефонами або запитуйте в аптеках міста

050 271 28 88 • 067 794 25 27

*вартість дзвінків згідно з тарифами оператора, поштові витрати сплачує отримувач

НОМЕР ЕФЕКТИВНОЇ РЕКЛАМИ
050 994 9907



■ Болить!

Фото з фейсбук-сторінки Юрія СКОВОРОДИ.



Уродженець Любомля Олег Широчук спостерігатиме за маленьким сином із небес.

ДЕРЖАВНЕ БЮРО
РОЗСЛІДУВАНЬ

Замість торкнутися неба крило зачепилося за землю...

Закінчення. Початок на с. 1

Мирослава КОЗЮПА

Підготовка майбутніх штурманів для здобуття ними навичок пілотування та керування літаком тривала цілу п'ятницю. Цього дня Ан-26 мав 5 підйомів у небо та здійснював шостий (четвертий для цього екіпажу).

Навчав модель командир Богдан Кишеня, льотчик-інструктор, льотчик другого класу мав понад 700 годин на-

льоту. О 20.35 літак піднявся з аеродрому Чугуїв та почав виконання програми. За три хвилини помітили падіння тиску в датчику вимірювача крутного моменту лівого двигуна, про що доповіли керівникові польотів, та о 20.40 попросили здійснити приземлення. Дозвіл сісти надійшов лише через хвилину після запиту. Під час заходу на посадку о 20.45 літак втратив висоту та впав за 1,5 км від злітної смуги аеродрому неподалік траси Київ — Харків.

Ан-26 ледь не зачепив одну з автівок на дорозі. Водії та пасажир машин кажуть, що курсанти вистрибували з нього без парашутів... Коли літак впав і все навколо охопило полум'ям, очевидці надавали першу допомогу хлопцям, які вижили. Один із них — В'ячеслав Золочевський — пізніше розповів, що все відбулося швидко, «як у комп'ютерній грі», і після того, як отямився, також допомагав гасити хлопця, який горів поруч. На жаль, курсант отримав 90% опіків

тіла і помер у лікарні наступного ранку.

Тіла юнаків сильно обгоріли та понівечені, для їх ідентифікації у понеділок уже почали робити експертизу ДНК, яка триватиме 2–3 тижні. В офіційному списку загиблих, хто був на борту Ан-26, — 26 прізвищ. Серед них — 20-літній курсант Олександр Сковочков — син Ігоря Сковочкова, штурмана Іл-76, який разом із десантниками у 2014 році збили терористи в небі над Луганськом. Хлопець, наслідуючи свого батька, обрав авіацію і вже навчався на третьому курсі. А ще — уродженець Любомля Олег Широчук та контрактник 204-ї Севастопольської БрТА ім. Покришкіна, яка дислокується на Луцькому військовому аеродромі, Андрій Померанцев.

За словами міністра оборони України Андрія Тарана, літак

згідно з регламентом. Однак на червень 2020-го він напрацював після капремонту 2339 льотних годин — на 589 годин більше, ніж допустимий максимум! Простіше кажучи, мотор був вкрай зношений, а його експлуатація — надто ризикованою. Проте після планового огляду його ресурс був продовжений фахівцями заводу «Мотор Січ» до 5 червня 2021 року і 2550 льотних годин. Тобто на 800 годин більше, ніж було дозволено за документами з експлуатації в СРСР! Чому замість капремонту двигуну продовжили ресурс? Такий типовий «російський «авось». Техніка ж — надійна, ну що з нею станеться, адже літає поки що, так? Але саме це стало для літака, якому 43 роки, фатальним. Злочинна традиція робити ремонт «на

Військовий експерт Юрій Бутусов зазначає, що «серце» літального апарата було виготовлене у 1977 році.

був справний, мав достатньо льотного ресурсу, але з невідомих причин зачепився крилом за землю. За попередніми оцінками, сам мотор працював, розглядається відмова одного з його датчиків. Неполітний двигун для досвідчених пілотів — не проблема, але у цьому випадку для отримання навичок керування курсанти по черзі сідали в праве крило. Можливо, саме відсутність досвіду і стала причиною біди.

Крім того, військовий експерт Юрій Бутусов зазначає, що «серце» літального апарата було виготовлене у 1977 році. «В 2003-му двигун підлягав ремонту або заміні

папері» призвела до трагедії», — каже фахівець.

Мати пілота Ашрафа Мсуя у коментарі ЗМІ зазначила, що її син також говорив, що літак не зовсім у справному стані і неодноразово відмовляли двигуни.

Причину катастрофи наразі не з'ясовано. Її оголосять після детального вивчення експертами розшифрування чорних скриньок, які знайдені цілими. Сім'ям пообіцяли виплатити по 1,5 мільйона гривень одноразової допомоги. Співчуття родинам висловили українські та світові політичні лідери. Невгамовний біль втрати охопив усю країну. Вічна пам'ять! ■

■ Політика

Галушко заявив про вихід із партії «Слуга народу»: виборчі округи продано

«Заклик іти боротися з корупціонерами та старими елітами на місцях — на жаль, це просто слова»

Дарія КЛИЧ

Народний депутат від фракції «Слуга народу» Микола Галушко зробив це на знак протесту проти розподілу місць у списках політсили перед місцевими виборами в Київській області. Про це він повідомив у Facebook. Звертаючись до Президента Володимира Зеленського, Галушко заявив: «Зараз, на місцевих виборах, усі місця у списках політичної партії «Слуга народу» були продані. Заклик іти на вибори і боротися з корупціонерами та старими елітами на місцях — на жаль, це просто слова».

Він не навів конкретних прикладів «продажу» місць у списках, зауваживши, що досить їх переглянути, щоб усе зрозуміти. «У такій політичній партії ні я, ні моя команда брати участі далі не будемо», — підсумував нардеп. Зауважимо, що під час президентських виборів 2019 року Зеленський призначив Галушка довіреною особою в окрузі №97 на Київщині. Пізніше на виборах Верховної Ради він був обраний на цьому окрузі.



Уже через рік після цього рукоштовання нардеп Галушко зрозумів, що не з тими зв'язався.

Під час президентських виборів 2019 року Володимир Зеленський призначив Миколу Галушка довіреною особою в окрузі №97 на Київщині. Пізніше на виборах Верховної Ради він був обраний на цьому окрузі.

ТИМ ЧАСОМ

Партія Тимошенко здала черкаську організацію «в оренду» Коломойському. Про це заявив мер Дніпра Борис Філатов (на фото). За його словами, в Умані Черкаської області місцева виборча комісія зняла з виборів чинного мера Олександра Цебрія, при цьому зареєструвавши кандидатами... двох клонів-двійників. «Ляльководи й учасники відомі. Це мерзотник і аферист Антон Яценко. Король тендерної мафії Януковича. Народний депутат від партії «За майбутнє» Коломойського (партію «За майбутнє» пов'язують із Коломойським. — Ред.). Людина, яка так вигідно купила у Тимошенко франшизу на черкаську обласну організацію «БЮТ», — заявив мер Дніпра.

На думку Філатова, про ситуацію, що склалася в Умані, всі знають. «Усі мовчать. Президент, ЦВК, СБУ і навіть Юлія Володимирівна. Всіх усе влаштовує. Країну повільно, але впевнено розривають на шматки кримінальні клани, олігархи, корумповані судді й безконтрольні силовики, а ми всі робимо вигляд, що ніби порядок», — зазначив мер Дніпра.

Доброго дня вам, люди!



Foto lifestyle.24tv.ua.

Грибна радість вимірюється не тільки кошиками

Осіннь без їхнього запаху якась і не така барвиста, і не така повнолиста

Оксана КОВАЛЕНКО

Вслухатися в нинішню пору року й не відтворювати в уяві картинки, як оте дивне створіння в капелюшку проривається до світла крізь земельно-листяну шкірку, — це як розповідати про картоплю, знаючи про неї тільки завдяки ложці. Тож минулої п'ятниці й ми, газетярі з «Волині», дружно подалися до лісу, що між Журавичами і Берестяним у Ківерцівському районі. Скажу вам, що осіння немиська краса — то велике мистецтво, яке зачаровує, надихає, поновлює потребу підіймати очі до верхів'яття й перемірювати справжнє й марноту. Слухала колег і розуміла, що вислів «ходити по гриби» може означати більше, аніж просто «полювати» задля повного кошика. Приємно, коли є ще й бажання вдихати й вбирати осінність та коли хочеться усміхатися нібито безпричинно. А ще ж у кожного свої спогади, які тут, у лісі, підштовхують шукати спілкування лише з розвітненими листям. Десь із пам'яті озвався прабабусин голос: «Пішов дід по гриби, баба — по опеньки. Дід свої посушив, ба-



Переконалися: і на березах ростуть гриби.

Колега Сергій Хомінський опеньки зрізує з такою ж ретельністю, з якою добирає слова до матеріалу в газету.

бині — сиренькі». Вона наспівувала ці рядки, коли пасли з нею корів, і усміхалася невластиво їй легко-важною посмішкою. Тепер би запитала, чому ж їй так добре...

Повертаюся до колег, які й самі

скидаються на веселу компанію опеньків, таких різних, але поєднаних спільнокореневою справою. Ця справа допомагає нам розуміти, що грибна радість вимірюється не тільки кошиками.

«Намагаємося обирати любов»

Фото з фейсбук-сторінки Валентина МАРЧУКА.



Освідчення дружині, та ще й прилюдне, нині зустрінеш нечасто, особливо коли йдеться про подружжя зі стажем. Певно, з огляду на це такими зворушливими є слова настоятеля парафії Свято-Миколаївського храму Луцька Валентина Марчука, які він адресував своїй обранці Олені «на очах» у читачів соціальної мережі «Фейсбук» (обоє на фото). Це подружжя у нашому краї знають як людей, які створили прийомну сім'ю, як благодійників і як тих, які вміють берегти сильні почуття

Оксана КАЛЕНЮК

«Кожного разу, коли у нас із дружиною виникають проблеми, ми завжди намагаємося вибирати любов. Хоча ми зовсім не ідеальні, любов, яка є між нами, більш реальна, ніж усі наші мрії про неї. Тому, яка б неочікувана буря не виникла на нашому шляху, я продовжую любити свою обранницю. Справжнє кохання вимагає від нас робити важкі речі: прощати один одного, підтримувати у втіленні заповітного, втішати у важкі хвилини, піклуватися про близьких...

Кохати по-справжньому — непросто. Це не те, що ми відчуваємо в день весілля, це почуття набагато сильніше і прекрасніше».

Подібні «виставки» не надають місту привабливості

Вгадайте, де саме зроблено це фото. Маленька підказка: це не якісь задвірки, а центральний проспект Волі у Луцьку

Марина ЛУГОВА

Йдучи з роботи додому, здалеку помітила такий дещо несподіваний «пейзажик». А наблизившись, зрозуміла, що це працівники перукарні винесли на вулицю сушку, на якій — рушники, накидки. Це нагадало двір якогось будинку, в якому господині, зокрема мешканки квартир перших поверхів, які не мають балконів, розвішують на мотузках випрані речі. Уявила, що б то було, якби всі так зробили — і перукарні, яких на проспекті Волі чимало, і стомат-поліклініка чи магазинчики. Пригадалося, що свого часу Луцька міська рада навіть рішення приймала, яким забороняла вивішувати білизну на балконах будинків, які «дивляться» на вулицю. І це мотивувалося тим, що подібні «виставки» не надають місту привабливості.

До речі, наступного дня спеціально верталася додому тим же шляхом і сушки вже не побачила. Може, хтось не так, як я, — побачив і далі пішов, а й звернув на це увагу перукарів, і ті прислухалися до зауваження й подбали про естетичність фасаду свого закладу, куди жінки йдуть за красою.



Ось така постала картинка...

Фото Оксани КОВАЛЕНКО.

30 ВЕРЕСНЯ

Сонце (схід — 7.16, захід — 19.00, тривалість дня — 11.44).
Місяць у Рибах. 14 день Місяця.
Іменинники: Віра, Надія, Любов, Софія, Ілля.

1 ЖОВТНЯ

Сонце (схід — 7.19, захід — 18.56, тривалість дня — 11.37).
Місяць у Рибах, Овні. 15 день Місяця.
Іменинники: Ірина, Ярина, Аркадій, Іларіон.

Золоті слова

Словом можна вбити й оживити, поранити і вилікувати, посіяти тривогу й безнадію і одухотворити, розсіяти сумнів і засмугити, викликати посмішку і сльози, породити віру в людину і посіяти зневіру, надихнути на працю і скувати сили душі.

Василь СУХОМЛИНСЬКИЙ (1918–1970), український педагог.



Прогноз погоди

Про холод «розкажуть» журавлі



30 вересня відзначається день пам'яті святих Віри, Надії, Любові та матері їхньої Софії. Люди цього дня спостерігали за журавлями: якщо вони відлетять, то на Покрову (14 жовтня) варто чекати морозу, а ні — зима буде пізньою

За прогнозом чергового синоптика Волинського обласного гідрометцентру Світлана Гончаренко, **30 вересня буде хмарно й дощ, місцями значний, подекуди гроза.** Вітер північно-східний, 7–12 метрів за секунду, місцями пориви до 15–20. Температура повітря вночі 8–13 градусів тепла, вдень — 11–16 вище нуля. За багаторічними спостереженнями, найтепліше цього дня було у 1991 році — плюс 27, найхолодніше — 1993-го, мінус 2 градуси.

1 жовтня — хмарно, дощитиме. Вітер північно-східний, 7–12 метрів за секунду. Нічна температура повітря 7–12 градусів тепла, денна — від 12 до 17 градусів вище нуля.

У Рівному 30 вересня буде хмарна погода, зранку й упродовж дня падатиме дощ. Температура повітря від плюс 12 градусів уночі до 15 градусів тепла вдень. **1 жовтня** погода не зміниться: знову хмарно й дощ. Повітря за добу прогріється від 10 до 17 градусів.

Ведуча рубрики
Оксана КОВАЛЕНКО

Тел. 72 39 32



Вітаємо!



Завтра святкуватиме ювілейний день народження наша мама та бабуся, жителька села Перевали Турійського району
Ніна Юрївна ШЕВЧУК.

У цей святковий день даруємо аромат усіх квітів, ніжність ранкових троянд, сонячне світло, дружнє тепло, людську доброту, ласкаві слова і любов. Нехай завжди вас супроводжують здоров'я і щастя, благополуччя, мир та злагода.

*На килимі життя, немов чарівна м'ята,
Розквітла ваша ювілейна дата.*

*Хай цвіт життя повік не відцвітає,
Нехай добро щоднини прибуває,
Нехай Матір Божа вас охороняє,
Нехай в душі панує*

доброта

*На щедрих щастям
многії літа.*

**З любов'ю та повагою
донька Наташа,
зять Юра,
внучка Кароліна.**





Погляд

Тамара ТРОФИМЧУК,
відповідальний секретар
«Газети Волинь»

Про чистоту тіла дбаємо постійно. А про чистоту душі?

Сповідь — це те, що не обговорюється на загальній. Те, чим зазвичай не ділимося з друзями, знайомими. Це щось глибоко особисте для кожної людини. Хоча всі християни ще з дитинства знають, що таке сповідь. І ретельно до неї готуються

У закордонних фільмах можна бачити епізоди, коли в храмах збираються святково вдягнені діти. Дівчатка у білих, схожих на весільні, сукнях, із зачісками, хлопчики у костюмах із метеликами тримають у руках свічки і молитовники. Так у Європі відзначають свято Першого Причастя, яке за тамтешніми традиціями відбувається після того, як виповниться 8 років. Подібна традиція існує і в Українській греко-католицькій церкві. Зокрема, у луцькому монастирі отців-василіян це таїнство урочисто щороку звершується для близько 20 дітей.

Зазвичай його називають Першим Причастям, хоча правильніше було б Першою Сповіддю, до якої в УГКЦ приходять у віці після 8 років. Поряд із обрядами хрещення і вінчання воно вважається третьою за важливістю подією в житті людини. До слова, церква довго вела суперечки, вибираючи оптимальний вік для прийняття цього таїнства. Зійшлися на тому, що це має бути час, коли підліток може розрізнати добро і зло. Якщо у XIX сторіччі такі здібності визнавалися за 12-річними, то надалі вікова планка опустилася до 8 літ.

Готуються до Першої Сповіді і Святого Причастя у василіянському монастирі протягом цілого року. За цей час учні вивчають Біблію, церковний етикет, молитви. Під пильним керівництвом цілої групи професійних учителів-катехитів вони знайомляться з ігровий і в той же час серйозній формі з основами християнського вчення. Напередодні Першого Причастя відбувається урочиста Перша Сповідь. Дитина приходить на розмову у спеціальну кабінку-сповідальню і згадує все, що зробила поганого в своєму житті, відверто розповідаючи про це священнику.

Але навіщо людині взагалі сповідатися? У першу чергу для очищення своєї душі і прощення вчинених гріхів. Адже для того, щоб обмити тіло від бруду, ми користуємося водою і милом. А для очищення душі, тобто звільнення її від докорів совісті, які виникають внаслідок скоєних недобрих вчинків, християнська церква пропонує таїнство покаяння. Це своєрідна духовна лазня від нашої духовної нечистоти. Треба поспішати очистити душу від гріха, оскільки ніхто не знає, що чекає його завтра і скільки ще нам відміряно земного шляху. А численні свідчення реанімованих хворих, які повернулися з того світу, говорять про те, що нам доведеться відповідати за кожну дрібницю.

Проте сьогодні багато хто бачить необхідність сповіді не в дитячому віці, а набагато пізніше, в кращому випадку в 20 років. Але на практиці буває так, що в 60 літ дехто вперше приходиться до священника. Однак чим раніше людина почне брати участь у таїнствах Сповіді і Причастя, тим краще для неї, бо ж нерідко ті, кому за 60, не відчувають і не розуміють сенсу цих таїнств.

На жаль, наші сучасники не дуже переймаються питаннями гріха. Багато хто, не бажаючи сповідатися перед священником, виправдовує власну ліню і духовну пасивність, кажучи, що вони, мовляв, не потребують жодних посередників і «сповідаються» безпосередньо самому Богу. Слід нагадати, що людина не може лікувати сама себе, як не може сама собі давати поради і тим більше — отримати від себе прощення. Для всього цього Бог і встановив Церкву. А той, хто не сповідається перед священником, ніколи по-справжньому не сповідається і перед самим Богом. ■

Політика

ПРОТИВНИКІВ ТА ПРИХИЛЬНИКІВ ПОРОШЕНКА ОБ'ЄДНУЄ ЧЕРГА В МАГАЗИНІ «РОШЕН»

Подобається це комусь чи ні, але Петро Порошенко міцно вписав себе в історію України. Що б зараз не говорили його противники (часто — в унісон з Москвою), історики майбутнього явно віддадуть пошану п'ятому Президенту України. Це й не дивно

Дмитро
ВОВНЯНКО,
письменник
та журналіст



За президентства Порошенка Україна як ніколи зблизилася з Євросоюзом та НАТО. А також отримала безвіз, асоціацію з ЄС і статус країни-аспіранта при НАТО. Одного цього було б досить — нічого подібного не вдавалося жодному Президенту України.

Порошенкові дорікають тим, що він успішний бізнесмен і мільйонер. Так, у нашому суспільстві ще сильні лівацькі впливи більшовизму — успішна людина в свідомості нашого громадянина швидко стає «крадієм і корупціонером». Але фактів не заперечити. Корпорація «Roshen» — одна з найпопулярніших кондитерських виробників, це без перебільшення українська торговельна марка, яка завойовує світ. Факт беззаперечний — ніщо так не об'єднує прихильників Петра Порошенка з його противниками як стояння у спільній черзі до каси у магазині «Roshen».

Досвід ведення бізнесу в Україні для політика — це потужна школа. Це уміння керувати, вирішувати проблеми співіснування з чиновниками держави. Проте. Корпорація «Roshen» — один із найбільших платників податків в Україні. Сам Порошенко — один з найбільших платників податків як фізична особа. Бізнес-підґрунтя дало змогу Петру Порошенку здійснювати широку благодійну діяльність. Це — відновлення системи протиповітряної оборони під Києвом, допомога Інституту раку та Інституту серця, закупівля снайперських гвинтівок і безпілотників для фронту, допомога клініці «Охматдит». Нині — це ще й 130 тисяч захисних костюмів, 50 тисяч тестів і чимало інших засобів для боротьби з COVID-19.



Фото eurosolidarity.org.

Протягом кількох «порошенківських» років Україна отримала міцний державницький фундамент.

Здобутки Порошенка як Президента без перебільшення ріжуть очі і його політичним конкурентам, і ворогам України у Москві. Саме тому запущені потоки брехні, що звинувачують Петра Порошенка у всіх смертних гріхах — від Іловайська до «свинарчуків». Те, чому суспільство з такою легкістю сприйняло бездоказові побрехеньки, в майбутньому явно стане темою багатьох дисертацій професійних психологів і соціологів. Нині ж правда така — справа по «Роттердам+» закрита. Справи проти Олега Гладковського ледве жевріють. Єдина спроба суду над Петром Порошенком закінчилася провалом. Працівники ДБР уже розповідають, що порушувати справи

1919 року перемога регулярної Української армії — звільнені Слов'янськ, Краматорськ, Бахмут, Лисичанськ, Северодонецьк, Рубіжне тощо. Те, що фронт проходить по околиці Донецька, а не по околицях Харкова та Дніпра. Те, що ЗСУ за Порошенка увійшли в десятку сильніших армій Європи.

Залишаться низка економічних реформ — перебування України в п'ятірці найбільших експортерів харчів до Європи, відмова від російського газу, зростання частки ЄС у зовнішній торгівлі України до 42%, відміна печаток, економічне зростання, яке Україна переживала кілька років, незважаючи на війну. Залишиться те, що, за рейтингом

«За президентства Порошенка Україна отримала безвіз, асоціацію з ЄС і статус країни-аспіранта при НАТО. Нічого подібного не вдавалося жодному Президенту України.»

їх примушує керівництво Офісу Президента, а проти слідчих ДБР, що влаштували штурм картинної галереї Петра і Марини Порошенків, антикорупційний суд примусив завести кримінальну справу. Додати нічого.

Недоведені звинувачення згодом забудуться і залишаться лише прикладом того, як небезпечно українцям сліпо вірити в бездоказові побрехеньки. Натомість — залишиться Томос для помісної української церкви, що дав змогу українським православним вийти з-під опіки Москви. Залишиться перша від

Transparency, Україна піднялася на 7 пунктів — корупції реально поменшало. Децентралізація. То що і тощо.

Залишиться нарешті те, що владу Петро Порошенко передав чесно і прозоро, шляхом демократичних виборів. Залишившись у політиці, Петро Порошенко ще й досі є одним з найбільш рейтингових політиків і, без перебільшення, найбільш рейтинговим серед лідерів патріотичної опозиції. Це все — факти. Їх не заперечити.

Часи минуть. Брехня — забудеться. А справи — житимуть. ■

Пряма мова

«ЦЕНТР ПРОТИДІЇ КОРУПЦІЇ», громадська організація, яка фінансується міжнародними донорами, вважає, що Ігор Палиця та його фракція «За майбутнє» хоче посварити Україну з Європою в інтересах свого партнера Ігоря Коломойського:



Ми зробимо так, щоб українці, які виїхали за кордон, — 4, 5 чи 7 мільйонів — повернулись сюди. Тому що безвіз — це гарно, але ми втратили найсильніші кадри, що в нас були, які поїхали працювати на інших людей, на інші країни», — заявив нещодавно лідер партії «За майбутнє» Ігор Палиця. Сказав — зробив. Палиця і його фракція голосували «За» постанову (мова про рішення ВР щодо формування конкурсної комісії САП, що критикує Євросоюз. — Ред.), яка може запустити механізм перегляду безвізу. Попри гострі заяви представників Євросоюзу. В коаліції з кремлівською ОПЗЖ. На радість ворогам України. Логіка така: українці мають сидіти вдома, а Палиця спокійно кататись по світу і регулярно їздити до дружини і дітей у Швейцарію.

Актуально

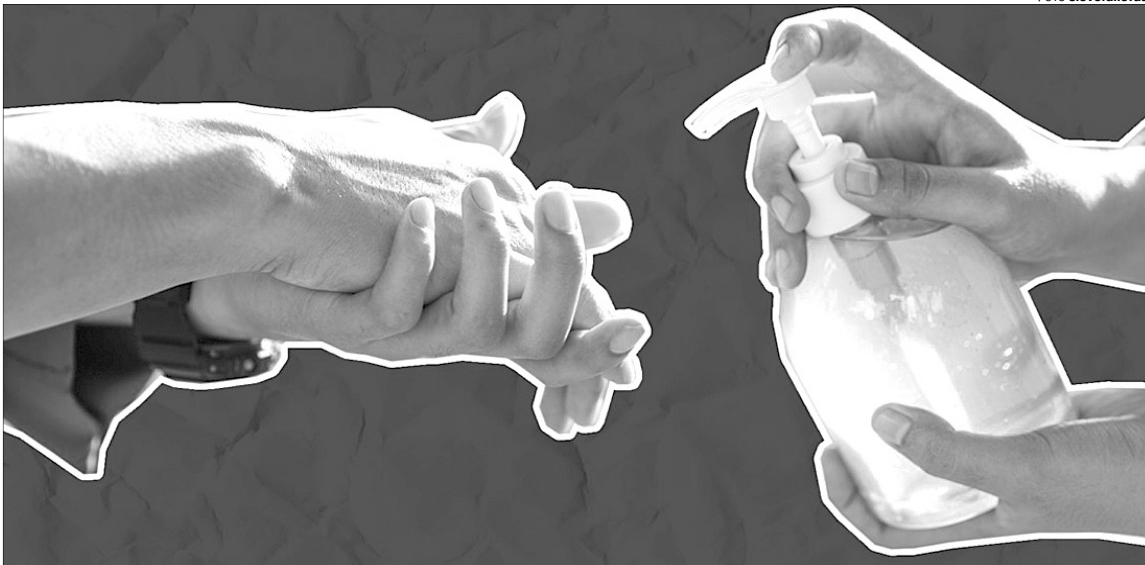


Фото slovoaido.ua.

Не забувайте одягати маски і користуватись дезінфекторами!

+143: на Волині черговий антирекорд із захворювання на коронавірус

Станом на 28 вересня в області зареєстровано 7775 випадків COVID-19, які підтверджено лабораторно методом ПЛР, із них 482 — у дітей та 879 — у медичних працівників. Одужало 5116 осіб, із них 340 дітей та 627 медичних працівників. 163 випадки хвороби завершилися летально (в тому числі померло 5 медиків та водій швидкої допомоги)

Ірина ПАСІЧНИК

Відчора в Україні та на Волині зокрема почало діяти нове зонування епідемічної небезпеки щодо поширення COVID-19. Його затверджено Державною комісією з питань техногенно-екологічної безпеки та надзвичайних ситуацій у зв'язку зі зміною показників захворюваності в регіонах. В області збільшилася кількість адміністративних одиниць «помаранчевого» рівня, який згідно з новим розподілом буде діяти у Володимирі-Волинському, Нововолинську та у Володимирі-Волинському і Луцькому районах.

14 навчальних закладів краю перейшли на дистанційне навчання через зареєстровані випадки COVID-19 у школярів чи персоналу.

Обласний центр, Горохівщина, Іваничівщина, Любешівщина, Любомльщина, Рожищенщина, Турійщина та Шаччина продовжують належати до «жовтого» рівня. До цієї зони, відповідно до нового рішення ТЕБ та НС, віднесені також місто Ковель, Ківерцівщина, Локачинщина та Маневиччина.

І хоч наразі на Волині немає жодного міста чи району з «червоним» рівнем епідемічної небезпеки, за оперативною інформацією Волинського обласного лабораторного центру, кількість нових інфікованих COVID-19 щодня збільшується. Станом на 28 вересня зареєстровано черговий антирекорд — 143 свіжі випадки зараження небезпечною недугою.

ЗАГАЛОМ COVID-19 ВИЯВЛЕНО:

м. Луцьк — 2028 випадків (в т. ч. 47 летальних)
Луцький район — 840 (в т. ч. 14 летальних)
м. Нововолинськ — 551 (в т. ч. 12 летальних)
Іваничівський район — 160 (в т. ч. 1 летальний)
Володимир-Волинський район — 602 (в т. ч. 7 летальних)
Горохівський район — 334 (в т. ч. 7 летальних)
Камінь-Каширський район — 328 (в т. ч. 10 летальних)
Ківерцівський район — 760 (в т. ч. 15 летальних)
Ковельський район — 565 (в т. ч. 15 летальних)
Локачинський район — 75
Любомльський район — 126 (в т. ч. 1 летальний)
Любешівський район — 247 (в т. ч. 5 летальних)
Маневицький район — 403 (в т. ч. 11 летальних)
Ратнівський район — 254 (в т. ч. 10 летальних)
Рожищенський район — 168 (в т. ч. 3 летальні)
Старовижівський район — 119 (в т. ч. 2 летальні)
Турійський район — 147 (в т. ч. 2 летальні)
Шацький район — 68 (в т. ч. 1 летальний)

25 вересня на брифінгу у Волинській ОДА щодо ситуації з протидією поширенню коронавірусної інфекції в області повідомили, що 14 навчальних закладів краю перейшли на дистанційне навчання через зареєстровані випадки COVID-19 у школярів чи персоналу.

Тож волинян закликають дотримуватися карантинних вимог, зокрема маскового режиму в громадському транспорті та місцях скупчення людей, користування дезінфекторами та дотримання соціальної дистанції. Відповідальність кожного сприятиме уникненню інфікування та збереженню здоров'я як свого, так і своїх близьких, а також унеможливити запровадження більш жорстких карантинних заходів.

НОВИНИ КРАЮ



Фото p-p.com.ua.

ЛУЦЬКІ ПОЛІЦЕЙСЬКІ СПІЙМАЛИ ТЕЛЕФОННОГО ШАХРАЯ

Працівники Луцького відділу поліції «вчислили» зловмисника за декілька годин. Йому повідомили про підозру у вчиненні правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 190 Кримінального кодексу України

Олег ПЛАЗОВСЬКИЙ

«Доброї ночі, ваш син потрапив у ДТП, терміново потрібні гроші», — з такими словами о 2-й годині ночі до літньої пенсіонерки зателефонував невідомий. Розгубившись, 82-літня жінка погодилася на всі умови афериста, наготувала кошти і вже через деякий час передала йому 8 тисяч гривень. Опісля, зателефонувавши до сина, лучанка зрозуміла, що потрапила на гачок шахраїв, тому негайно повідомила про це в поліцію.

Правоохоронці взяли в жінки всі важливі покази та негайно розпочали пошуки. Завдяки злагодженню діям уже близько 20-ї години вони вийшли на слід злочинця та спіймали його. Виявилось, що так промишляв 29-річний уродженець Луганської області. За фактом злочину слідчі відкрили провадження за ч. 1 ст. 190 Кримінального кодексу України. Санкція статті передбачає до 3 років обмеження волі.

МЕРА КАМЕНЯ — КАШИРСЬКОГО ПОЛІЦЕЙСЬКІ ЗАТРИМАЛИ НА ХАБАРІ

Він та його спільники вимагали 4 тисячі доларів США від юридичної фірми-забудовника

Богдана КАТЕРИНЧУК

За інформацією Департаменту стратегічних розслідувань Національної поліції України, оперативники управління стратегічних розслідувань у Волинській області, слідчі слідчого управління обласної поліції під процесуальним керівництвом Волинської обласної прокуратури викрили злочинну схему вимагання коштів за нестворення штучних територій для будівництва багатоквартирного житлового будинку та надання дозволу для розробки проекту землеустрою.

Міський голова, депутат міської ради та працівник одного з відділів були викриті правоохоронцями 24 вересня. Кожного з них затримали протягом дня у різних локаціях міста одразу після одержання своєї частки коштів від неправомірної вигоди у 4 тисячі доларів. У ході слідчих дій валюта була вилучена.

За нашими даними, на хабарі спіймано міського голову Каменя-Каширського Василя Бондаря.

Більше новин — на сайті VOLYN.COM.UA

«КІВЕРЦІВСЬКЕ РТП» НАДАЄ ПОСЛУГИ:

- **РЕМОНТ** автотракторних двигунів;
- **ШЛІФУВАННЯ** колінчастих валів;
- **РЕМОНТ** паливної апаратури;
- **РЕМОНТ КОМПРЕСОРІВ** КамАЗ, ЗІЛ-130, Т-150, МАЗ;
- **АВТОМОБІЛЬНІ ПЕРЕВЕЗЕННЯ;**
- **ТОКАРНІ, СЛЮСАРНІ ПОСЛУГИ.**

ЯКІСТЬ ГАРАНТУЄМО.

м. Ківерці, вул. Соборності, 49,
тел.: (03365) 2-21-70,
0677767599, 0990339210.

ОРГАНІЗАЦІЯ ЗАПРОШУЄ

НА РОБОТУ:

бетоняра, електрозварника
ручного зварювання, монтажника з монтажу сталевих та залізобетонних конструкцій, машиніста крана автомобільного.

Офіційне працевлаштування.
Вахтовий метод роботи.
Тел. 0509770080.

Представництво польської агенції оголошує набір працівників на склади брендового одягу на околицях м. Лодзі

- ✓ Обов'язки: комплектація замовлення, упаковка, сортування. Робота в дві зміни по 8–12 годин 5–6 днів на тиждень.
- ✓ Заробітна плата – від 20 000 грн+премії.
- ✓ Безкоштовні обіди, чай, кава.
- ✓ Житло: 600 грн/міс, хороші умови проживання. Зустрічає наш координатор. Беремо по візах і по біометрії.
- Виготовляємо запрошення під вакансію для відкриття візи, надалі бажані можуть подаватися на карту побиту.

Тел. вайбер UKR 38 050 845 45 80.

Репортаж із глибинки



У тамтешньому ФАПі лікують і квіти. Поліна Хваліба сама передплачує нашу газету, ще й людям порадить і дасть почитати. Свою продавчинню Світлану Тимошук, яка нині на заробітках у Польщі, чекають односельчани.

Жителі ківерцівського Острова не дали закрити ні ФАП, ні магазин

Подорослішавши, Тимофійчик, якому нині так затишно на руках у рідних, розповідатиме, що народився у цьому волинському селі – невеличкому, але такому багатому на красу природи і щирість сердець

Закінчення. Початок на с. 1 Людмила ЯКИМЧУК



Фігура у центрі села завжди завітчена стрічками.

Увага керівника доходить і до тих кількох хатин у маленькому селі, то його поважають, підтримують, знають і люблять. І невелику споруду можна перетворити не тільки на пункт швидкої медичної допомоги, а й на осередок сільського життя.

«ДУША В НАШОГО ГОЛОВИ ДОБРА, ТО Й НАМ ДОБРЕ» Ольга Сопільник так розповідає про свою родину: — Син Роман із дружиною Олександром, донька Іванна з Дмитром, син Владислав, онуки Тимофій, Софія, Діана, чоловік Олег — усі живемо в Острові, і від того щасливі. Маємо молодого, але людяного і принципового лідера ОТГ. Освітлення, дорога, грейдерування, огорожа біля ФАПу... Край Ківерцівського району, але стільки уваги! Душа в нього добра, то й людям добре.

Росте тепер Острів. Заквітчані хатини. Не у всіх мешкають люди постійно. Хтось повертається сюди з міст у батьківські оселі на літній дачний відпочинок. Життя триває.

фахівці, але мені спадає на думку, що то від «хвалити Бога» — Хваліба... Так чи ні, але вдячна, що саме цю жінку зустріли на єдиній у селі довгій дорозі, котра від тростянецької траси веде вглиб тих колишніх поселень, на острівці життя серед боліт і лісів... Дорозі, що від Тростянця стелиться до не менш мальовничого села Лички і ген пролягає в Острів... Острів звичного життя сільських трударів, що мають і тут, у найвіддаленішому куточку Тростянецької громади, неабияку підтримку й піклування місцевої влади і найперше — її очільника Олександра Ковальчука.

Людди працюють, як невтомні джигли в гарячу пору, — бо ж інакше ніяк. Не уявляють себе поза роботою на благо громади і сумлінним служінням землякам. Совість у них така і моральний обов'язок! І не лише перед крисянами, а й перед дідами-прадідами, які тут мешкали! Не схитити! Ні дня без реальної помочі землякам! І в цьогорітньому спеку кипіла робота аж на 11 об'єктах у селах! Безперечно, завойовані кубки, медалі, грамоти — то висока оцінка Тростянецької громади та її невтомного лідера. Та чи не найбільшим визнанням сумлінного служіння людям є відгуки самих мешканців. Чи то у великому селі, чи в найменшому: кого б зустріли і запитали — відповідь схожа: «Господар! Організатор! Непосида — весь час у русі, у роботі. І всього доб'ється для людей!». Чималенький магазин в Острові. Дотримання карантинних вимог.

З відвідувачів зранку — тільки я, тож є можливість поспілкуватися. Побачена на столі у продавчині рідна «Газета Волинь» привертає увагу... Світлана Тимошук із родинно живє в селі. Підрастають двоє дітей. І тато її місцевий, тож не випадкові вони тут люди.

«КУПКА СУШІ СЕРЕД БОЛІТ» МАЄ 450-ЛІТНЮ ІСТОРІЮ То що ж то за поселення — той Острів? Старший науковий співробітник Ківерцівського краєзнавчого музею віднедавна, а до цього — його директор і професійний краєзнавець Степан Войчик поміж іншого вивчав і населені пункти Ківерцівської громади. Він старається відновити, наскільки це можливо, топоніміку нашого краю столітньої давнини, пролити світло на причини зникнення з карти окремих населених пунктів.

Серед щирих людей, які поважали батька і знали маму Марію Климовну, почувалася завжди, як у люблячій родині. Так було і цього разу, коли звучала молитва, а до пам'ятника лягли барвисті осінні кві-

Степан Кривенький народився весняної пори, а дорогу його душі до небес встелила своїм золотом осінь. Цими днями його тата біля його могили у Вільхівці на Горохівщині згадували як людину, яка жила піснею, голова Горохівської районної ради Тарас Щерблюк, заступниця голови райдержадміністрації Віра Баландіна, начальник і головний спеціаліст відділу освіти, культури, молоді та спорту райдержадміністрації Віктор Білик та Марія Пилип'юк, редактор районної газети «Горохівський вісник» Олег Дідик, завідувачка видавничого відділу Галина Лукашук, директорка Будинку культури села Вільхівка Людмила Процюк та завідувачка бібліотеки-філії Жанна Філюк.

Ім'я Волині «Родовід» із Каменя-Каширського здобув гран-прі фестивалю пам'яті Степана Кривенького

Цьогоріч у зв'язку з карантинном пісенний форум відбувався дистанційно, та все ж його учасниками стали чимало колективів Волині та інших регіонів України

Леся ВЛАШИНЕЦЬ, донька композитора Степана Кривенького



Слова Степана Кривенького із пісні «Журваляте» будуть актуальними завжди: «Ой яке то щастя Батьківщину мати...»

Степан Кривенький народився весняної пори, а дорогу його душі до небес встелила своїм золотом осінь. Цими днями його тата біля його могили у Вільхівці на Горохівщині згадували як людину, яка жила піснею, голова Горохівської районної ради Тарас Щерблюк, заступниця голови райдержадміністрації Віра Баландіна, начальник і головний спеціаліст відділу освіти, культури, молоді та спорту райдержадміністрації Віктор Білик та Марія Пилип'юк, редактор районної газети «Горохівський вісник» Олег Дідик, завідувачка видавничого відділу Галина Лукашук, директорка Будинку культури села Вільхівка Людмила Процюк та завідувачка бібліотеки-філії Жанна Філюк.

Серед щирих людей, які поважали батька і знали маму Марію Климовну, почувалася завжди, як у люблячій родині. Так було і цього разу, коли звучала молитва, а до пам'ятника лягли барвисті осінні кві-

Серед щирих людей, які поважали батька і знали маму Марію Климовну, почувалася завжди, як у люблячій родині.

Печальна рубрика

Не стало відомого енергетика та затятого шанувальника велоспорту Юрія Леуша

Він багато літ керував Волинськими магістральними електромережами, згодом був заступником директора з охорони праці у «Волинська енерго». Але, окрім обов'язків на цих відповідальних посадах, мав і надзвичайно цікаві захоплення, завдяки яким його знали і поважали меншанці нашого краю (газета «Волинь-нова» у статті «Відкриваємо світ на двох колесах» від 8 квітня 2014 року детально описала цю сторінку його життя)



Усіма дорогами, які йому простеляла доля, Юрій Леуш ішов однаково бадьоро та впевнено.

Юрій Леуш вздовж і впоперек об'їздив з однодумцями Карпати, осилив навіть Гверлюк ліс, а де варто шукати шикарні

но-хорового мистецтва та мистецьких шкіл обласного науково-методичного центру культури, відповідальний секретар Волинської обласної організації Національної ліги композиторів, Сергій Бень — доцент кафедри історії, теорії мистецтва та виконавства факультету мистецтв Східноєвропейського національного університету імені Лесі Українки, провідний методист з вокально-хорового жанру обласного науково-методичного центру культури. Ось як оцінили авторитетне журі виступи піснярів:

- ГРАН-ПРІ Народний аматорський ансамбль народної пісні «Родовід» Камінь-Каширського районного будинку культури (керівник Людмила Довгун).
ПЕРЕМОЖЦІ В НОМІНАЦІЯХ
ХОРОВІ КОЛЕКТИВИ, І МІСЦЕ: народний аматорський хор ветеранів війни та праці «Калина» Центру культури дозвілля та спорту Іваничівської селищної ради (керівник Надія Ковальчук); народний аматорський народний хор «Хлібород» БК села Вільхівка Горохівського району (керівник Володимир Онищук).
ВОКАЛЬНІ АНСАМБЛІ, І МІСЦЕ: гурт «Волиняни» Міжнародного громадського об'єднання «Волинське братство» місто Київ (керівник Сергій Шматок); вокальний ансамбль «Рідні люди» БК села Копачівка Копачівської сільської ради (керівник Петро Сітовський).
АНСАМБЛІ МАЛИХ ФОРМ, І МІСЦЕ: вокальний квартет Горохівського РНД «Просвіта» (керівник Софія Заліпа).

для нього справою геть простою. Завжди намовляв однодумців скласти йому компанію. І такі неодмінно знаходилися. Юрій Михайлович умів заохотити до руху. Навіть узимку, коли по заметених дорогах не покритиш педалі, з товаришами освоїли буери, які навипередки з вітром могли гнатися по заледенілому Світязю. Він однаково сміливо брався за справи абсолютно різного масштабу, і всі йому вдавалися.

Незабаром ми мали зустрітися і написати про його колег по хобі, перших велотуристів Луцька. Вже нашукали купу фотографій. А потім планували заїхати до 90-річного енергетика Сергія Розкладая (таких багатьох на спогади героїв Юрія Михайловича «підкидав» часто, він знав усе і всіх у «Волинська енерго», фактично всі історичні розвідки про цю галузь робилися з його легкої рули).

РЕКЛАМА Гуртвіна Агротехніки Міні-трактори «Сінтай», «Джинма», «Фотон», «Донгфенг», ДТЗ (виробництва Японії, Китаю, Кореї) ЕЛЕКТРО-, МОТОТЕХНІКА МОТОБЛОКИ «Зірра», «Білорусь», «Моторсіч» 12-80 к.с. 5-15 к.с. ГАРАНТІЯ заповні частини, нависно обладнання, доставка. Доступні ціни Великий вибір КРЕДИТ БЕЗ ДОВІДИ ПРО ДОХОДИ НА 2 РОКИ з можливістю відшкодування відсотку м. Луцьк, вул. Мамсурова, 21 (п-я цукрового заводу), маршрутки №4 та 9а Тел.: (0332) 769-732, (099) 252-10-66 www.agrotehnika.info

■ Ім'я в журналістиці

Перший редактор «Радянської Волині» Юхим Лазебник знав напам'ять «Кобзар»

І запропонував присвоїти Луцькому пединституту ім'я
Лесі Українки замість... Йосифа Сталіна

(Закінчення.
Початок у «Газеті Волинь»
за 24 вересня)

Андрій МЕЛЬНИЧУК,
заслужений журналіст України

ЧОМУ ПЛАКАВ НЕЗВОРУШНИЙ ГАЛАН

На запрошення Юхима Антоновича в редакції побував його соратник по перу на воєнних шляхах-дорогах відомий публіцист Ярослав Галан. Він був людиною європейського вишколу, прекрасно володів кількома мовами, зокрема німецькою, французькою, польською. Глибоке знання німецької стало у пригоді йому в роки війни. Зокрема, працюючи на радіостанції імені Тараса Шевченка в Саратові, що транслювала свої передачі на поневолені землі, він буквально знущався з ворогів, уміло використовував проти них їхні ж документи, пресу, які сам же й перекладав. Фашисти полювали на Галана і за його знищення обіцяли великі гроші.

— Коли я жив у Луцьку, — згадував Лазебник, — Галан довго збирався приїхати до мене й написати про те, як він учителював у цьому місті. Нарешті приїхав, пожив у мене три тижні, а матеріалу все нема й нема. Я майже силоміць примусив його сісти за спогади. І він уклав невеликий твір, який ми надрукували. Якось за обіднім столом зізнався мені: «Ти знаєш, Юхиме, щось мені зовсім не пишеться...». «А що для цього треба?» — перепитую. У відповідь почав: «Треба, щоб у мене був настрій, а його якраз і немає». І почав гірко скаржитися на свою долю: «Хоч вішайся, так звідусіль цькують. Комуністи вважають мене націоналістом, націоналісти на влаки — комуністами. І ті, й ті ненавидять мене. Стало тяжко жити на світі, Юхиме...». Після цих слів він, цей незворушний і гордий чоловік, так розридався, що я не міг його заспокоїти. Між іншим, не все гладко складалося в нього і в «Радянській Україні», де працював і звідки згодом вимушений був піти. Цікава така деталь: за день до вбивства Галана в нього забрали револьвер, який йому влада видала з метою безпеки. Його смерть особисто для мене залишається загадкою.

ЗА ЗІРКАМИ — ТЕРНИ

Про волинські обшири Юхима Лазебника можна було б написати повість або розгорнуте наукове дослідження. Окремі фрагменти, уважайте, подав у своїй прецікавій книзі «Прожити й розповісти» його найближчий соратник і друг, письменник, лауреат Національної премії України імені Тараса Шевченка Анатолій Дімаров. Юхим Антонович дещо повідав про себе у художньо-публіци-

тичному виданні «Думи і болі», з якого побіжно дізнаємося, що за час роботи в Луцьку в ньому вияскравився дух новатора, дух сміливого творчого пошуковця. Але не тільки.

За ці роки утвердилося глибинне почуття справедливості. Над усе йому боліла заскорузлість у пресі. Новаторство волинського редактора, його сміливі судження не могли не помітити в столиці. Отож коли повіяло хрущовською відлигою, саме Лазебнику випало одному з перших у республіці розробляти заходи щодо перебудови преси. Його яскраві думки, що вилилися у велику статтю, одразу ж надрукували в Москві. Відтак у 1956 році вийшла брошура «Творчість і догматизм у пресі», а трохи пізніше — солідна книга «Проблеми літературної майстерності», інші праці.

То він, новатор і реформатор, у 1957 році відродив в Україні засновану Винниченком «Робітничу газету», яку редагував упродовж 16 літ. Спільно з колективом редакції зробив це видання незвичним для тих часів. У Москві тоді дзвеніли аджубеєвські «Ізвестія», а в Києві — лазебниківська «Робітничача газета». Причому дзвеніла так гучно, що в столицю України приїхав кореспондент з Америки, аби взяти в редактора інтерв'ю для «Нью-Йорк таймс», у якому Юхим Антонович виклав власні погляди на тогочасне життя й на суспільні процеси.

Він жив газетою, наукою, спілкою журналістів України, яку деякий час очолював. Водночас був секретарем і всесоюзної Спілки журналістів.

Його «сватали» в Москву редактором газети «Труд». А ще пропонували очолити в «зореносній» кафедрі академії суспільних наук. В обох випадках він відмовився, посилавшись на свій український акцент. Тим часом на весь колишній Союз розхвалювали редактора-реформатора з Києва, повсюдно в країні брали на озброєння лазебниківську ідею створення шкіл журналістської майстерності. Як професор він розробив спеціальний курс лекцій для студентів-журналістів Лейпцигського університету.

А ще Юхим Антонович (де тільки сили бралися!) читав лекції нам, майбутнім журналістам, у Київському університеті імені Тараса Шевченка. І як читав! Нам здавалося, що за мудрістю його суджень, за новизною твореного ним ховається життя надто благополучної, щасливої людини.

Ми тоді й гадки не мали, що навколо імені знаменитого редактора й нашого чудового викладача точаться інтриги, що на нього потоком ллються в різні інстанції анонімки. У них йому дорікали то за надмірне новаторство, то за збурення студентів, то за те, що в своїй

Фото з сімейного архіву ЛАЗЕБНИКІВ.



Станіслав Лазебник:
«Мрію поклонитися тим
волинським місцям, де бували
з татом і які полонили
нас своєю красою».

Фото exo.in.ua.

редакції він тримає декого із дуже задержуваних ненадійних журналістів, а серед них такого одіозного поета, творця вибухової книги «Тиша і грім», як Василь Симоненко. Юхима Лазебника навіть називали «людиною чужих радянській дійсності поглядів».

Масла у вогонь долила справа викладача Матвія Шестопаля, який читав нам курс зарубіжної журналістики. Рішучий і небоязкий доцент, який пройшов крізь горнило

«Юхима Лазебника
навіть називали
«людиною чужих
радянській дійсності
поглядів».

лютої війни, на одній із наукових конференцій дорікнув декому з викладачів за неувагу до української мови. За цей «зухвалий» виступ на парткомі університету йому одразу ж вліпили догану й звільнили з роботи. Студенти стали на захист свого улюбленого викладача. Керівництво навчального закладу злякалося бунту молодих, про який уже пішов розголос далеко за межі України, й почало шукати вихід із ситуації. Справа дійшла до ЦК. Не всі у верхах були за круті заходи, дехто прагнув якось її залагодити. З цією метою й попросили Лазебника, який приїждив із Шестопаля, щоб той переговорив із ним і порадив написати покайну заяву: мовляв, трохи погарячкував, здали нерви...

Матвій Шестопаля відповів: «Я не можу зрадити тих численних студентів і моїх випускників, які підписалися під петицією на мій захист, не можу показатися боягузом перед твоїм сином Станіславом, котрий також її підписав».

І залишився поважний викладач без засобів для існування. Однак і в цій надважкій ситуації не втрачав бадьорості духу й навіть підготував докторську дисертацію, присвячену демократичній пресі в Західній Європі, а Юхим Лазебник на-

вав душею, як їх обох гнітила поведінка сталіністів-беріївців щодо місцевого населення. Вони вели себе не як визволителі, а як справжні окупанти. Я був якось свідком такого діалогу між моїм татом і Дімаровим. Останній зболено запитав: «А чи не здається вам, Юхиме Антоновичу, що й ми з вами до певної міри там були окупантами, причетними до подій, що коїлися тоді в Західній Україні, зокрема й на Волині?». «Так, — скрушно відповідав опонент й одразу ж уточнював: — Але окупантами гуманними».

— Юхим Антонович не боявся приятелювати із опальним Матвієм Михайловичем Шестопалям, — кажу.

— Так, — зголошується Станіслав Юхимович. — Такий вчинок багато чого вартий. Беручи приклад із батька, без вагання підписався на захист цієї славної людини. Я тоді працював на радіо. Оскільки був безпартійним, то з

писав схвальний відгук на неї і дав згоду бути під час захисту опонентом. На жаль, до захисту не дійшло. Під час обшуку, влаштованого КДБ у квартирі Шестопаля, дисертація, а разом із нею й відгук безслідно зникли.

Згодом залишився без роботи й сам Юхим Антонович. Він потрапив у немілість до першого секретаря ЦК КПУ Володимира Щербицького та його найближчого оточення. Звільняючи з редакторської посади, йому нагадали і про Шестопаля, й про публікацію в «Робітничій газеті» схвальної рецензії на роман Олеся Гончара «Собор»... Так відомий публіцист, практик і теоретик журналістики, доктор філологічних наук, професор зостався без роботи. Вийшло все всупереч відомому постулату — через терни до зірок.

«МІЙ ТАТО ЗАВЖДИ БУВ ДЛЯ МЕНЕ ПРИКЛАДОМ СОВІСНОЇ ЛЮДИНИ»

Цими золотавими осінніми днями мені випало зустрітися із сином Юхима Антоновича Станіславом. Він — відомий дипломат, який віддав два десятиліття радіомовленню на закордон, тривалий час був одним із керівників Товариства зв'язків з українцями за межами України, працював у системі МЗС України, має ранг Надзвичайного і Повноважного Посланника України. Автор понад тридцяти книжок.

— Тут, неподалік станції метро «Арсенальна», я деякий час і жив зі своїми батьками, — розповів Станіслав Юхимович. — У цьому парку вони любили прогулюватися. Іноді й тепер, крізь чарівне мареве, немов бачу їх неквапливі постаті. Тут доволі часто мій батько зустрічався й зі своїм нерозлучним другом Дімаровим. Анатолій Андрійович не раз зізнавався мені: «Ваш тато був для мене найдорожчим, найближчим другом і соратником. Ми з ним під час тих тривалих прогулянок стільки наговорили, що вистачило б на десятки томів». Думками вони часто повертались під волинське небо. Не раз відчу-

партії мене не могли виключити, от тільки понизили в посаді. А багатьом моїм побратимам помстилися отим злощасним виключенням, що тягло за собою дуже сумні наслідки. Коли Матвій Михайлович опинився в надзвичайно скрутній ситуації, моя мама готувала обіди й для нього, які я постійно йому приносив... Сумно про це згадувати. Дуже втішаюсь тим, що хоч сьогодні Україна не забула свого достойного сина, гідно шанує його пам'ять.

Станіслав Юхимович із пієтетом згадує відрізок життя в Луцьку. На той неспокійний час припадають його дитячі роки, навчання в середній школі № 1. На його думку, саме в столиці Волині він визначився зі своєю подальшою долею. А поштовхом до цього став гість — журналіст із Канади Петро Ількович Кравчук, який розбудив у ньому інтерес до зарубіжної української людності, коли гостював у Луцьку в Лазебників. Звичайно ж, тоді, в далекому 1949 році, Станіслав і гадки не мав, що об'їздить трохи не увесь світ і не раз зустрічатиметься за океаном зі своїм натхненником.

З любов'ю згадуючи Волинь тих часів, Станіслав Юхимович дає зрозуміти, що загальна бідність торкнулася і їхньої сім'ї, дарма що її глава обіймав посаду відповідального редактора обласної газети. В голодному сорок сьомому і йому, Станіславу, випало скуштувати макухи замість хліба. Згодом рятував невеличкий городець біля будиночка на три родини, де мешкали Лазебники, Дімарови і сім'я редакційного водія естонця Сермуса.

— Нестримно пливають роки, — каже Станіслав Юхимович. — Багато світу судилося мені побачити, а ось на нашій милій Волині давненько не бував. А так хочеться провідати цей край, пройтися стежками свого дитинства, відвідати школу, де вчився і звідки потрапив у Київський університет імені Тараса Шевченка, ще й ще раз поклонитися тим місцям, де бували ми з татом і які полонили нас своєю красою.

М. Київ.

■ Редакційний щоденник

Садити чи не садити?

Чим переймалася і з чого дивувалася впродовж останнього часу редактор відділу економіки Алла ЛІСОВА



...КАРТОПЛЯНОЮ АРИФМЕТИКОЮ

Ця тема зараз може сміливо позмагатися з виборчою. Принаймні, частина моїх знайомих найбільше стурбовані тим, як вчасно, до дощів, зібрати бульбу, перебрати, перенести на збереження в льох. Робота і фізично тяжка, особливо, коли робочих рук обмаль, і недешева. Хоча, звісно, не йде в жодне порівняння з тими методами вирощування і збирання, які були років 20 чи навіть 10 тому.

Перші спроби перевірки нашого врожаю на городі в мамі принесли розчарування. Бульба під багатьма кущами виявилася меншою від середньої величини. Сумний настрій розвіяв сусід, недавній директор школи, який на запитання, як вродив другий хліб, відповів: «Добре. Весь сорт — чері».

В останні роки щоразу, коли викопаємо картоплю, кажемо самі собі: більше садити не будемо. Бо навіть за грубими підрахунками вирощувати цей, звісно, незамінний на щоденному столі продукт економічно не вигідно. Ба, навіть досить збитково.

Припустимо, насіннєвий матеріал маємо свій. Почнемо з того, що треба виорати тих десять соток — заплатити кілька сотень гривень. Потім саджалкою кинути її в землю — півтори сотні. Далі підгорнути, двічі обробити від колорадського жука і фітофтори. Це ще сотня-друга, плюс вартість добрива й гербіцидів. Скосяти картоплинню й викопати — додаємо ще 500 гривень. А через об'єктивні (погодні умови)



Карикатура caricatura.com.

і суб'єктивні (часу завжди обмаль і здоров'я — не до важкої праці) причини врожай далеко не такий, на який очікували. Валовий збір, у принципі, може бути, а от якість... Загалом, витрачається на все кругленька сума. Не враховуючи навіть візити в аптеку за ліками, які б зняли «картопляний» синдром. За ті гроші господарі, які предметно і серйозно займаються вирощуванням бульби, привезли б відбірну. Та й навіть допомогли б занести в підвал.

Але так вважає той, хто не виріс у селі й не розуміє морального аспекту процесу копання картоплі. Осіннє сонце, у золотистих променях якого переплелася павутина бабиного літа, повітря, напене терпким ароматом осінніх квітів, яблук, груш і горілого картоплинн... Шемливі спогади дитинства, які гриють душу кожному все життя.

Коли завели мову з одним знайомим, який постійно сперечався з батьками на тему «садити чи не садити», мовив: «Вже їх ніби переконав. А тоді мама каже: це вже наше хобі, а в хобі теж треба вкладати гроші». Здався.

Є речі, які жодними грошима не вимірюються. І ніхто українець не переконає в доцільності відмовитися від чогось, якщо воно торкається чогось сокровенно-емоційного. Так

і картопля. І хоч щоразу бачимо, що її вирощування є доволі морочливим заняттям, потреба в якому зникла після часів

«Є речі, які жодними грошима не вимірюються. І ніхто українець не переконає в доцільності відмовитися від чогось, якщо воно торкається чогось сокровенно-емоційного. Так і картопля.»

скрути і цілорічної наявності бульби в магазинах, весною знову повертаємося до рідних обійсть і городів. На собі переконалася: не варто доводити нашим старшим рідним, що краще зекономити і час, і гроші, й сили та піти на ринок, а не в поле. Бо для багатьох із них садіння чи копання картоплі перетворилось на своєрідну традицію, де слово «треба» переважає над будь-чим іншим. Це — як ритуал, навіть як священне дійство. Ні економія грошей чи хвилювання за власне здоров'я не зможуть замінити відчуття того, що людина сама виростила картоплю чи іншу городину та забезпечила собі сити зиму.

...ЯК ІНВАЛІД 1-ї ГРУПИ ДОБИВАЛАСЯ РЕМОНТУ

Мешканка Нововолинська Віра Ступчик, яка проживає на вулиці Миру, 2, інвалід першої групи, з 2002 року «воює»

з установою, в якій сама працювала 30 літ. Спочатку 15 років — начальником дільниці, потім — майстром поточного ремонту в ЖКП № 1 шахтарського міста. Ті часи їй запам'яталися як такі, що наповнені сумлінною працею, переживаннями за зроблене й великими успіхами. Каже, що дівчо реагували на кожне звернення. Якщо таких не було, то періодично здійснювали обходи будинків з метою виявлення неполадок, усе фіксували й брали до виконання.

Тепер дивується, що на скарги споживачів працівники комунальних служб відгукуються мляво. Заявники, як правило, отримують відповіді, за які ніхто не несе жодної відповідальності. Зрозуміло, що часи не ті, скрізь скрута. Але ж у будь-якій ситуації кожен повинен працювати на совість, а не тільки аби день до вечора. На жаль, цього не-

рично запитує Віра Микитівна. Жінка, маючи важку хворобу, яка поставила її в прямому розумінні слова на коліна, тримається мужньо й ще знаходить сили шукати правди.

Був період, що перестала платити за неіснуючі послуги. Сплачувала лише за освітлення під'їзду та чистку димових вентиляційних каналів, бо приблизно два рази на рік приходять та перевіряють тягу. А ще — за роботу двірника, який почав нарешті працювати. Наприклад, зазначає, начисляють плату за дератизацію і поточні ремонти, а цього ніхто не виконує. Вимагала, щоб зробили перерахунок. Послуги, за які не сплачувала, нараховували у борг. Адвокати радять не здаватися. Але чи це щось дасть? Жінці присилають листи-попередження про заборгованості та суди.

Каже, куди тільки не писала: у виконком міської ради, в прокуратуру, на «гарячу лінію» в Кабмін, в Офіс Президента — а віз і нині там. Всі листи повертаються до управляючої житлової компанії — а там нічого не вирішується.

Про ситуацію в будинку я повідомила депутату Нововолинської міської ради Андрію Нагорному й попросила сприяння. Пообіцяв, що візьме на особистий контроль, аби до зими усунути недоліки, хоча б доробити розпочате.

І це, на жаль, не поодинокий, а швидше типовий випадок, коли в багатоквартирному будинку накопичилося стільки проблем, що хоч виселяйся з нього. Абсолютно не захищаю працівників житлово-комунального відомства, але знаю, що вони часто стають заручниками ситуації. Ця сфера давно вже перебуває в стані стагнації, коли повний занепад не дає змоги вийти з економічного тупика. Ця система вже віджила своє. Тому впевнена, що поки люди чекатимуть «допомоги з ЖЕКу», їхній будинок точно може розвалитися. Треба просто брати ініціативу у свої руки, створювати ОСББ, приклади успішної роботи яких є в Нововолинську, й вирішувати, як жити далі й рухатися до цивілізованої країни.

А Вірі Микитівні варто подякувати за її небайдужу вдачу, за громадянську позицію, за вболівання за рідне місто, вулицю, будинок. На таких людях усе й тримається. ■

РЕКЛАМА

Блоки від виробника

СТІНОВИЙ БЛОК

з дном — 20x20x40 без дна — 20x20x40

ПЕРЕСТІНОЧНИЙ БЛОК 20x10x40

ОПАЛУБНИЙ БЛОК 20x30x40

066 897-96-96
067 116-11-44

ПРОДАЮ ПИЛОМАТЕРІАЛИ
(є у наявності, а також на замовлення):
балки, крокви, дошки обрізні та необрізні,
рейки монтажні. Вироби з дерева
на замовлення. Доставка.
Тел.: 0991813332, 0976492371.

НАТЯЖНІ СТЕЛІ
французькі

✓ Безкоштовний замір ✓ Без передоплати ✓ Гарантія якості

КІВСТАР (097) 473-10-69 vodafone (095) 479-05-96
www.stelia.in.ua @stelia.in.ua

ОФІЦІЙНЕ ПРАЦЕВІАШТУВАННЯ В ПОЛЬЩІ НА М'ЯСОКОМБІНАТІ
ДОВЕЗЕННЯ ДО МІСЦЯ РОБОТИ, ДВОРАЗОВЕ ХАРЧУВАННЯ, ПРОЖИВАННЯ — ЗА РАХУНОК РОБОТОДАВЦЯ.
ЗАРОБІТНА ПЛАТА — 100–120 грн/год.
Тел.: (066) 67 92 077, (097) 19 01 915.

ПРОДАЖ • ГАРАНТІЯ • СЕРВІС • ДОСТАВКА

- мінітрактори
- сільгосптехніка
- запчастини (магазин)
- доїльні апарати

www.мінітрактор.укр
м. Луцьк, вул. Глушець, 55А
тел.: (0332) 24-20-04,
068-989-44-92, 066-150-89-10,
068-005-44-46 (магазин запчастин)

Колесо історії

Волинська Жанна д'Арк жила в Соколі

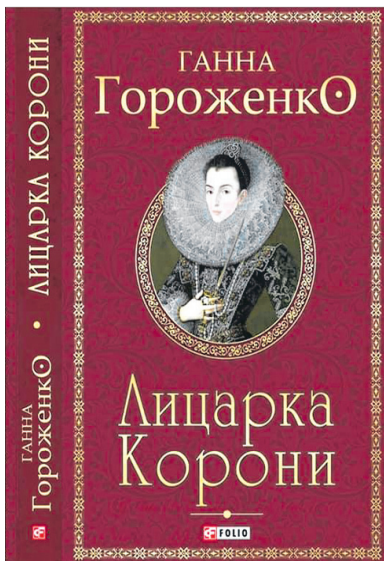
Київська журналістка написала історичний роман про княгиню Ганну Сокольську. Вона була прямим спадкоємцем Рюрика, ворогувала з московським утікачем Андрієм Курбським і відбила від свого замку війська короля Стефана Баторія

Сергій НАУМУК

Історія України насправді й досі не вивчена. Взагалі цю науку «підлаштовує» під себе будь-яка ідеологія. І я зіткнулася з тим, що українці мало знають власне минуле, — розповідає авторка роману «Лицарка Корони» Ганна Гороженко. — Справа в тому, що з XIX століття, коли стали популярними ліві ідеї, нам розповідали переважно про козаків та гетьманщину. Цей тренд вплив в соціалістичну доктрину — козаків приписали «простому трудовому народу». А от про нашу аристократію просто забули. Здебільшого сучасні українці впевнені, що саме поняття «шляхта» — польське, а на наших землях панували поляки чи литовці. Але це не так. Мої романи про представників української шляхти.

Ганна не є істориком, вона працює журналісткою на каналі СТБ. Тож під час написання роману доводилося вивчати чимало матеріалів. Її консультували волинський історик Олексій Златогорський, київський Артем Папакін та реконструктор одягу і зброї Сергій Шаменков. З іншого боку, відсутність фахової освіти авторка вважає перевагою.

— Я з легкістю гралася фактами і долями. Звісно, історикам це заборонено робити з етичних міркувань.



Так виглядає обкладинка книжки про княгиню Сокольську.

Головне, щоб герої не тікали далеко від історичної правди. В «Лицарці Корони», яка вийшла у видавництві «Фоліо», є цілий квітник образів, реальних історичних персонажів — і чоловічих, і жіночих. Важко було їх увявити в «рідних» стінах — бо і Луцьк, і Дубно, і Сокол (нині село Рожищенського району), і Кременець, і Меджибіж, та й Вільнюс, Варшава, Краків, Київ, де відбувається дія роману, дуже змінилися з кінця XVI століття. Мені довелось вивчати все про ті міста — від розташування майданів, вулиць та соборів до інтер'єрів осель, — зізнається вона. —

Ну й моя улюблена тема — одяг персонажів. Справа в тому, що й тут ми є заручниками нав'язаних міфів. Нам

австрійки чи іспанки. Українські землі до розподілу Речі Посполитої входили до європейського культурного мо-

«Українські землі до розподілу Речі Посполитої входили до європейського культурного моноліту. У нас одягались, їли, читали те саме, що й у Західній Європі.»

важко увявити українок у сукнях із шлейфами, в перуках, як у XVIII столітті, або ж у великих гофрованих іспанських комірах чи фіжмах-вертугадо, як у XVI столітті. І тут я здивую: шляхтянка-українка мало відрізнялась від шляхтянок

ноліту. У нас одягались, їли, читали те саме, що й у Західній Європі. На столі у багатьох київських чи луцьких міщан можна було побачити апельсини, сюди доставляли тростинний цукор із Канарських островів і так зване іспанське



Під час написання роману журналістці доводилося поглиблено досліджувати історію нашого краю.

Фото з архіву Ганни ГОРОЖЕНКО.

вино «мальвазію», що схожа на мадеру.

Ганна Гороженко у своєму доробку має вже два історичних романи. Перший — про княгиню Ізабеллу Любомирську (з роду Чарторийських), яка товаришувала з королевою Франції, іншими монархами, була інтриганкою і коханкою короля Речі Посполитої Станіслава Понятовського.

У «Лицарці Корони» багато реальних персонажів, але головний — це княгиня Ганна Сокольська. Вона їздила верхи і воювала незгірше чоловіків. Авторка називає її українською Жанною д'Арк. У романі є й постать подруги Сокольської, її родички — лучанки Ганни Борзобагатої, доньки луцького єпископа.

Нині Гороженко працює над матеріалами про Київщину XVII століття. Журналістка, чи то вже письменниця, має ідею написати про всі регіони України. Скажімо, вона уявляє, якою буде історія про Південь — про часи генуезьких фортець XV століття. За словами Ганни, вона хоче показати, що той регіон не був Диким полем — там процвітали ремесла та торгівля.

— У Соколі я ще не була. Але приїду, щойно подорожі стануть можливими після припинення карантину, — пообіцяла Ганна Гороженко. — Я хочу побувати і в Луцьку. Коли вийшла книга «Воля Ізабелли» ми з однопідприємцями зняли відеоролики про місця, які описані в романі, — Бережани, Чортків, Збараж, палац у Раю. Таким чином, хочемо популяризувати ці місця для туристів. З «Лицаркою Корони» маємо такі ж плани — тож знімемо відеоролики і про волинські міста. ■

Знай наших!

Директорка Луцької філії Центру зайнятості за 15 днів намалювала 15 мандал

Твори Юлії Гринчук уперше представили громадськості

Сергій НАУМУК

Багато років тому я закінчила Інститут мистецтва, а це з душі вже нічим не витравиш. Для мене малювання мандал медитативне, як закладка енергії: коли приходиш з роботи, сідаєш і ставиш однакові крапочки. Знайомі художники кажуть, що не в'яжуться моя ядерна енергія і крапочки, — розповідає директорка Луцької районної філії Волинського обласного центру зайнятості Юлія Гринчук на відкритті виставки її творів у канцелярській крамниці «Офісне мишеня» в Луцьку.

Попри те, що візуально крапки іноді здаються намистинами, насправді все намальовано пензликом.

— Якщо крапочки нерівні, то, крім мене, цього ніхто не бачить! — сміється Юлія Гринчук.

Художниця зізнається, що спочатку робить розмітку (зрештою, так завжди чинять при малюванні мандал). А от кольори вже добирає в процесі. Який на душу ляже, такий і використовує. Двох однакових творів не буває, але кожен заряджений позитивною



Оригінальна робота з бджолою, поруч з якою золоті краплинки «меду».

Юлія Гринчук у кожному творі вкладає душу.

енергетикою. Юлія Гринчук каже, що виконувати таку тонку роботу з негативним настроєм просто неможливо.

Деякі мандали вона намалювала за три години. На інші витратила два тижні. «Якось, будучи на морі, постави-

ла собі завдання намалювати 15 творів за 15 днів. І зробила це», — каже пані Юлія. Одну мандалу вона малювала на пленері у Воротнєві Луцького району, і просто на полотні залетіла бджола. Звісно, розмазала фарби і загинула. Треба було рятувати картину. Тож

«Попри те, що візуально крапки іноді здаються намистинами, насправді все намальовано пензликом.»

мисткиня вирішила залишити комаху і домалювала краплини золотого меду.

— Мені ці картини нагадали сніжинки. Їх так само не буває двох однакових. Кожна з них — як краплина крові, у якій відображено дуже багато, — сказала директорка крамниці «Офісне мишеня» Галина Байчук.

— Яка найбільше подобається? — перепитує Юлія Гринчук. — Ви наче про дітей запитуете. Усі, звичайно! Я знаю характер кожної роботи, знаю хибу кожної. Коли почала малювати серію, хотіла подарувати людям 25-ту годину для відпочинку. Бо всім завжди бракує часу. Завдяки виставці змогла переступити саму себе і вийти на публіку. За жодну картину не соромно. У кожному творі вкладаю свою енергію.

Усі роботи художниці продає, а кошти передає в «Ротарі-клуб» на благодійність. Вартість мандал — від 250 до 400 гривень. ■

Фото Сергія НАУМУКА.

■ Футбол

«Динамо» — на порозі Ліги чемпіонів...

Віритимемо, що підопічні Мірчі Луческу не підведуть й після чотирирічної перерви повернуться до еліти європейського футболу

Сергій ХОМІНСЬКИЙ

Уже сьогодні, 29 вересня, «Динамо» проведе матч-відповідь раунду плей-оф Ліги чемпіонів — на рідному НСК «Олімпійський» кияни прийматимуть бельгійський «Гент». Після трьох невдалих спроб пробитися в груповий турнір ЛЧ (кляті швейцарський «Янг Бойз», нідерландський «Аякс» та бельгійський «Брюгге») динамівці мають справді реальний шанс подарувати велике свято своїм шанувальникам. Адже з Гента український клуб повернувся із перспективною допомогою...

Ліга чемпіонів УЄФА. Раунд плей-оф. Перший матч. «Гент» (Гент, Бельгія) — «Динамо» (Київ, Україна) — 1:2 (0:1 — Владислав Супруга, 9 хв.; 1:1 — Тім Кляйндінст, 41 хв.; 1:2 — Карлос де Пена, 79 хв.)

23 вересня. Гент. Стадіон «Геламко Арена». Без глядачів. Головний суддя Овідіу Гацеган (Румунія).

«Гент» вийшов на поєдинок із «Динамо» з трьома із трьох можливих українцями у стартовому складі, двоє із яких є ексгравцями київського клубу.

Над Гентом вирувала



Дружина Карлоса де Пени вагітна — тож він просто літає по футбольному полю, а кожен забитий гол святкує зворушливими жестами.

справжнісінька злива (якої Мірча Луческу знову не злякався, мужньо стоячи під дощем із рушником на голові!), і вже на дев'ятій хвилині господарі поля пропустили: хоча суддівська бригада й зарахувала гол Владислава Супруги лише

А ось в дебюті другої половини зустрічі свою команду підводить ще один ексгравець «Динамо» Роман Безус: два «гірчичники» з інтервалом у три хвилини! І згодом українцям «Гента» ой як дістанеться від бельгійської преси...

«До гри киян була насправді цілісінька купа питань. Треба визнати: не так потужний вигляд мало «Динамо», як доволі ніякий — «Гент».

після наради із системою VAR.

Нова халепа для «Гента» трапилася в середині першого тайму: поле через травму покинув колишній динамівець Роман Яремчук.

Щоправда, німець Тім Кляйндінст, який вийшов замість нападника збірної України, незадовго до перерви рахунок зрівняв, доволі легко забивши у ворота Георгія Бушана головою після подачі кутового.

Свою чисельну перевагу гості таки втілили в забитий гол — відзначився уругваєць Карлос де Пена (голкипер бельгійців Даві Руф ще й 20 копійок лишився винен!).

До гри киян була насправді цілісінька купа питань. Треба визнати: не так потужний вигляд мало «Динамо», як доволі ніякий — «Гент». Проте виїзна перемога 2:1 — дуже перспективний рахунок для підопічних Мірчі Луческу. До

спробувати себе на євроарені.

«Ріска» (Ріска, Хорватія) — «Колос» (Ковалівка (Київщина), Україна) — 2:0 (додатковий час (1:0 — Жоау Ешкова, 102 хв.; 2:0 — Франко Андріяшевич, 115 хв.))

35-річний Євген Селезньов на останній хвилині основного часу виходив сам на сам із голкіпером «Ріски» Іваном Невістичем — проте переграти того під проливним дощем не зміг. А в додатковий «Колос» двічі пропустив уже на просто вкритому водою газоні. Казка команди Руслана Костишина, яка розпочалася в дебютному єврокубковому поєдинку з грецьким «Арісом», на жаль, швидко закінчилася.

Результати 4 туру в УПЛ: «Минай» — «Динамо» — 0:4; «Ворскла» — ФК «Маріуполь» — 0:0; ФК «Олександрія» — СК «Дніпро-1» — 4:1; ФК «Львів» — «Зоря» — 0:5; «Шахтар» — «Олімпік» — 2:0; «Десна» — «Рух» — 3:1; «Колос» — «Інгулець» — 0:0.

ТУРНІРНА ТАБЛИЦЯ УКРАЇНСЬКОЇ ПРЕМ'ЄР-ЛІГИ:

М	Команда	І	В	Н	П	М	О
1.	«Динамо»	4	3	1	0	11-2	10
2.	«Ворскла»	4	3	1	0	9-2	10
3.	«Шахтар»	4	2	2	0	8-4	8
4.	«Десна»	4	2	2	0	7-3	8
5.	«Колос»	4	2	1	1	7-4	7
6.	ФК «Маріуполь»	4	2	1	1	4-5	7
7.	ФК «Олександрія»	4	2	0	2	8-5	6
8.	«Олімпік»	4	2	0	2	7-7	6
9.	«Зоря»	4	1	1	2	8-6	4
10.	«Інгулець»	4	0	3	1	2-4	3
11.	«Минай»	3	1	0	2	1-7	3
12.	СК «Дніпро-1»	4	0	1	3	4-10	1
13.	«Рух»	4	0	1	3	5-11	1
14.	«Львів»	3	0	0	3	1-12	0

ОГОЛОШЕННЯ ДЛЯ ВСІХ

Тел. 72-39-32 E-mail: volyn476@gmail.com

Повідомляємо читачам, що ціна приватного оголошення в нашій газеті — **30 грн за одне найменування + 10 грн, якщо ви бажаєте розмістити на сайті www.volyn.com.ua в рубриці «Господарські секрети»**. Вартість оголошення про купівлю чи продаж с/г техніки (більше, ніж три одиниці); с/г продукції; будівельних матеріалів; меблів та ін. становить **80 грн за один раз публікації + 20 грн (за сайт)**. Вартість оголошення про послуги — **80 грн + 20 (за сайт)**. Оголошення, які виділені рамкою, + **30 грн (за сайт + 30)**. Вартість оголошення про згубу — **30 грн + 10 (за сайт)**. Оплата у відділеннях ПриватБанку. Розрахунковий рахунок є у кожному номері газети.

НЕРУХОМІСТЬ

- Продається будинок із господарськими спорудами. Є газ, вода, 0.11 га землі. Біля річки. Ціна договірна (с. Полонка Луцького району). Тел. 066 99 39 549.
- Продається частина будинку (м. Луцьк, район спиртзаводу). Ціна договірна. Тел. 095 71 35 770.
- Здам квартиру подобово (350 грн/доба, пів доби — 150 грн) у районі Теремно. Wi-fi, інтернет, парковка, мангал. Тел.: 050 23 50 880, 063 06 09 202.
- Продається недорого земельна ділянка під забудову (10 соток), 8 км від Луцька, є всі комунікації. Тел. 068 438 04 09.
- Недорого продається земельна ділянка під город (7 соток) у Луцькому районі. Тел. 068 438 04 09.
- Терміново продається недорого земельна ділянка під забудову (16 соток), поблизу Луцька, є всі комунікації. Тел. 068 438 04 09.

АВТОРИНОК

- Продам мікроавтобус «Фольксваген Транспортер Т-3» на ходу або обмінюю на стрічкові транспортери, іншу картоплетехніку. Тел.: 050 61 07 082, 068 56 40 474.
- Продається автомобіль ВАЗ-2107, синій колір, 2008 р. в., інжектор, у дуже доброму стані. Тел.: 095 12 44 188, 095 00 15 911.

- Куплю неробочі автомобілі «Москвич», «Волга», «Жигулі». Тел. 096 65 47 613.
- Куплю автомобіль у будь-якому стані (можливо після ДТП, кредитний, розкомплектований, нерозмитнений). Тел.: 099 73 74 388, 098 91 93 799.

СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКА ТЕХНІКА

- Продам мікроавтобус «Фольксваген Транспортер Т-3» на ходу або обмінюю на стрічкові транспортери, іншу картоплетехніку. Тел.: 050 61 07 082, 068 56 40 474.
- Терміново продається трактор МТЗ-82, 1989 р. в., один власник, в полі та лісі не працював (можливий обмін на Т-25). Розгляну будь-які пропозиції. Тел.: 067 15 35 752, 096 98 43 698.
- Недорого продається трактор Т-40, 1992 р. в., у доброму робочому стані. Є документи. Можлива доставка. Тел. 096 80 48 733.
- Недорого продається трактор МТЗ-82.1, 2005 р. в., у робочому стані. Є документи. Можлива доставка. Тел. 066 38 05 887.
- Продається недорого трактор ЮМЗ-6 АКЛ, 1992 р. в., неперфарбований, у доброму робочому стані. Можлива доставка. Тел. 096 72 22 134.
- Продам гумовий транспортер до картоплекомбайна. Тел.: 050 61 07 082, 068 56 40 474.

- Продам гноєрозкидачі, дискові борони, плуги, прес-підбирачі, обприскувачі, культиватори, картопле-саджалки, картоплекопачки, сівалки, сіногарабарки, розкидачі міндобри, косарки роторні, ґрунтофрези, зерношнеки, млини, а також запчастини та комплектуючі. Тел.: 067 47 87 264, 095 00 50 455, 095 81 59 912, 096 34 46 777.

- Продам фронтальні навантажувачі на китайські та вітчизняні трактори (МТЗ, ЮМЗ, Т-40, Т-25). Тел.: 067 49 57 299, 098 81 00 913.

- Продам трактори Т-25, МТЗ, «Джон Дір», зернозбиральні комбайни, дискові борони, роторні косарки, обприскувачі (навісні та причіпні), саджалки, сівалки, плуги та плуги оборотні, культиватор для міжрядного та суцільного обробітку, картоплекомбайни, навантажувачі (фронтальні та телескопічні), гноєрозкидачі, розкидачі мінеральних добрив, шпагат «Юта», ґрунтофрези, зерношнеки, прес-підбирачі, шини до тракторів, твердопаливні котли «DEFRO», різну с/г техніку. Тел.: 097 23 95 170, 066 72 14 192.

РІЗНЕ

- Продам жом, торфобрикет, дрова, пісок, відсів, щебінь різних фракцій, цеглу (з доставкою до 10 тонн). Тел. 050 37 81 998.

- Продам жом, торфобрикет, цеглу (нову та б/в), шифер (б/в), дрова рубані (твердої породи), пісок, щебінь, відсів, керамзит, цемент, глину, торфокрихту, землю (на вимостку). Вивезу сміття. Доставка автомобілем ЗІЛ (самоскид). Послуги мінінавантажувачем «Бобкат». Тел.: 096 80 00 567, 050 72 27 271.

- Продам жом, цеглу білу та червону (нову та б/в), шифер (б/в), дрова рубані (твердої породи), торфобрикет, пісок, щебінь, відсів, глину, чорнозем. Доставка. Послуги мінінавантажувачем «Бобкат» та автомобілем ЗІЛ. Тел.: 050 73 95 444, 067 45 02 527.

- Продам жом, торфобрикет, щебінь різних фракцій, пісок, камінь бут, формак, відсів, цеглу білу та червону, чорнозем, землю на вимостку, блоки, цемент, гній. Доставлю. Вивезу будівельне сміття. Тел.: 099 61 14 575, 097 34 43 386.

- Продам жом, торфобрикет, дрова, пісок, щебінь різних фракцій (насіпом та в мішках), камінь бут, цеглу білу та червону (нову та б/в), землю на вимостку, гній, цемент. Доставка. Вивезу будівельне сміття. Тел.: 099 33 74 034, 096 99 43 100.

- Продам торфобрикет, вугілля (сортове і для кузні). Можлива доставка. Послуги автомобілем (самоскид). Тел.: 050 52 37 811, 098 48 13 899, (0332) 24 34 23.

- Куплю ВРХ (корів, биків), коней, лошат, молодняк. Тел.: 050 19 32 639, 098 58 76 653, 093 44 66 539.

- Куплю ВРХ, коней, биків, дорізи. Дорого. Тел.: 098 58 76 653, 050 19 32 639.

- Продам цуценя німецької вівчарки. Тел. 050 43 81 896.

- Продам пшеницю (сорт Патрас, 2 репродукція), картоплю (сорт Гала). Тел. 097 75 10 344.

ПОСЛУГИ

- Чишу подушки, ковдри, перини. Під'їжджаю до кожного двору. Тел.: 066 70 45 841, 096 17 01 933.

- Виготовляю кольорові металеві шахети (шир. — 10, 11, 13 см), 28 кольорів (золотий і темний двосторонній дуб), а також шахети жалюзного типу (горизонтальні), металеві кольорові водостічні системи (труби, ринви, коліна). Тел.: 099 64 21 028, 096 12 92 588.

ВВАЖАТИ НЕДІЙСИМ

- Загублений військовий квиток, виданий на ім'я Матвійчук Юрій Григорович, вважати недійсним.

■ Світ захоплень

Євгенія СОМОВА

Її донька ще слухає мамині казочки і не думає про женихів. Але хлопці частенько заглядають у двір. Приваблює їх дівчина за парканом — у зеленій сукні і з пишною зачіскою. «Вкраду собі вашу наречену разом із парканом», — сказав якось один із них. — Дуже вже гарна. Такої у Колках немає». І то чиста правда. Адже дівчина (Людмила Любежаніна називає її дамою) — твориня рук, плід фантазії господині обійстя. Саме таку звабливу красуню намалювала уява жінки — і вона вирішила втілити її у квітковому матеріалі. Купила манекен і взялася за роботу. Прилаштувала до нього трубу, каркас, підсипала землі, повтикала розетки молодила — і вже дама в сукні. Навесні вона була не дуже гарною, але до осені квіти розрослися. Вийшов шикарний наряд. Зачіску їй Людмила постійно змінює, міняючи горщики з рослинами.

— Ось, бачите, — показує співбесідниця знімок у телефоні, — яке довге «волосся» з плюща вона мала, а нині — коротке. Знайшла нарешті рослину, яка не «горить» на сонці. Залишилося тільки обличчя зробити, бо ж хлопці допитуються: «Чого ваша дівчина така невесела?»

МАЛЮВАТИ КВІТКОВІ КОМПОЗИЦІЇ ПОЧИНАЄ З ВЕСНИ

Людмила Любежаніна — секретар керівника селищної ради, економіст за фахом і біолог та водночас художник у душі любить красу у всіх її проявах. У своєму саду жінка збрала безліч дивовижних та екзотичних рослин. Їх у колекції, яку почала створювати шість літ тому, понад 500 видів. Її гордість — п'ятирічна агава.

— Це досить рідкісний сорт, — пестить квітничарка смугасті листочки. — Я виростила її з маленької. Няньчилася, як з дитиною. Боялася, що не приживеться, але агави — пустельні рослини, ростуть на пісках, тому їй добре почувуються і на наших поліських ґрунтах. Проблем із нею нема. На зиму, правда, переносу в хату.

Ще одна екзотична мешканка саду — опунція. Це — сукулент, який збирає вологу (полив йому не потрібний) і дуже любить сонце. До речі, істівний. У Мексиці, звідки походить цей колючий кактус, з нього роблять морси,

«Вкраду наречену разом із парканом»

Місцеві парубки із селища Колки Маневицького району жартома обіцяють пані Людмилі піти на такий злочин, бо ж дуже вже гарну дівчину має



Завдяки хисту ландшафтного дизайнера і праці Людмила створила такий затишний куточок.

додають у салат, в алкогольні напої. Він морозостійкий. Тож зимує надворі.

— З настанням морозів, — розповідає пані Людмила, — його листя зневоднюється, зморщується і лягає на землю. А навесні коріння всмоктує воду, воно стає пружним і піднімається.

Вирощування екзотів надихнуло квітничарку на створення стильних ландшафтів із рослин, які не так часто зустрінеш на Волині. Скажімо, декоративних хвойних, різнобарвних бересклетів. Вони — окраса її саду. Милують зір карликова модрина, туї, голуба ялина незвичної форми, дивовижна сосна, яка наче горить на сонці — її голочки зелено-жовті. До речі, їх жінка стриже сама. Причін не садовими ножицями, а звичайними кравецькими. Каже, так зручніше.

ВЧИЛАСЯ НА ВЛАСНИХ ПОМИЛКАХ

Сад Людмила розбила на тематичні зони, комбінуючи рослини за строкми їхнього цвітіння. Тож він буває різнобарв'ям від весни до морозів. Починають у березні цвісти крокуси, проліски, підсніжники,

«Кажу, як є: треба любити те, що робиш, — і у вас буде.»

у квітні естафету підхоплюють гіацинти, мускарі, тюльпани, нарциси, у травні — піони, примули, клематис, шиловидні флокси. Після них — бегонія, лілія, астильба, троянди, гортензія ... Останньої у пані Людмили кілька сортів. Є й дуже вже незвичного кольору — рожево-голуба! Тематичні куточки жінка зонує кам'яною трояндою, «малює» квіткові картини, доповнює їх садовими скульптурами.

— Робота з рослинами знімає стреси, дарує радість, — ділиться моя співбесідниця. — За нею забуваєш про негаразди. Мене часом запитують: звідки ти береш сили ще й на квіти, бо ж маю й без них чимало клопотів. Допитуються, як усе так добре росте. Кажу, як є: треба любити те, що робиш, — і у вас буде.

Оце і весь секрет закоханої у природу жінки, здатної бачити красу і дарувати її іншим. Пані Людмила, наче фея квітів, розуміє

Фото з особистого архіву Людмили ЛЮБЕЖАНОЇ.



Де ще знайдете таку красуню?

їхню мову, відчуває, коли їм погано. Хоча, розповідає, коли починала займатися ними, не дуже знала, що їм підходить, а що ні. Вчилася на власних помилках. Розвинути хобі і вивести його на новий рівень вдалося завдяки інтернету, блогам і групам, у яких спілкуються такі, як вона, любителі прекрасного. У них можна почути ділову пораду, а водночас розжитися й на потрібні саджанці чи насіння. Адже коли у квітнику стає затісно, намагаються продавати, а то й віддавати зайві рослини. Пані Людмила теж ділиться з охочими придбати щось із квітів чи декоративних кущів, виплечаних її руками. Виручені гроші вкладає у розвиток хобі. Хочє збудувати теплицю, де могла б вирощувати розсаду, зробити більший фонтан, бо той, що має, не задовольняє. Мріє створити рай для душі, куточок щастя і натхнення. ■

Більше фото — на сайті VOLYN.COM.UA

■ Резонанс



Фото: Рівненської обласної прокуратури.

На Рівненщині сталися сутички між копачами бурштину та правоохоронцями

СБУ блокувала незаконний видобуток янтарю-сирцю на території Дубровицького держлісгоспу і затримала угруповання «чорних» старателів, які використовували небезпечну для навколишнього середовища технологію гідрозмиву ґрунту (на фото)

Олена ВОЛИНЕЦЬ

На місці нелегальної розробки правоохоронці викрили 15 учасників угруповання. У зловмисників виявлено 10 дизельних мотопомп та понад 20 кілограмів бурштину, який вони встигли видобути під час «зміни».

У ході вилучення технологічного обладнання і янтарю місцеві мешканці намагалися чинити спротив співробітникам Служби безпеки України. Провадження розпочато за ч. 2 ст. 240–1 Кримінального кодексу України. Викриття зловмисників відбувалося із залученням співробітників ЦСО «А».

Крім цього, СБУ блокувала мас-

«Правоохоронці вилучили 833 кілограми бурштину на майже 4 млн гривень.»

табний канал контрабанди обробленого бурштину до однієї з азіатських країн. Оперативники спецслужби встановили, що організував незаконний бізнес громадянин однієї із закавказьких держав спільно з українцями. Ділки скуповували незаконно видобутий бурштину у північних районах Рівненщини. Обробку сонячного каміння здійснювали на виробничих потужностях приватного підприємства у Рівненській області. Задokumentовано, що ювелірні виробу з подробленими товарно-супровідними документами вивозили з країни через міжнародні пункти пропуску в аеропортах «Бориспіль» та «Львів». Під час обшуків правоохоронці вилучили 833 кілограми бурштину (зокрема 169 кілограмів готових виробів) загальною вартістю майже 4 мільйони гривень. ■



www.volyn.com.ua
Головний редактор і відповідальний за випуск
ЗГОРАНЕЦЬ Олександр Олександрович

«Газета Волинь» виходить двічі на тиждень: у вівторок і четвер.
Набрана і зверстана в комп'ютерному центрі ТзОВ «Газета «Волинь»
ЗАСНОВНИК: ТОВАРИСТВО З ОБМЕЖЕНОЮ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЮ «ГАЗЕТА «ВОЛИНЬ»
АДРЕСА РЕДАКЦІЇ І ВИДАВЦЯ: 43025, Луцьк, просп. Волі, 13
E-mail: volyn.nova@gmail.com, reklama.volyn@gmail.com
Заснована 27 вересня 1939 року.

Приймальня 72-38-94		ВІДДИЛИ РЕДАКЦІЇ	
Заступники головного редактора		Головний художній редактор	
Борох Сергій Іванович	77-07-70	Міщук Олександр Ярославович	72-06-66
Світліковська Галина Йосипівна	72-20-07	Головний бухгалтер	
Римар Микола Анатолійович	72-38-94	Вдовиченко Тамара Федорівна	72-71-07
Научук Сергій Васильович	72-51-02	Інформації	
Відповідальний секретар		Козюпа Мирослава Павлівна	72-61-21
Трофимчук Тамара Сергіївна	72-51-02	Відділ інтернет-новин	
Заступники відповідального секретаря		Криштоф Олег Степанович	72-51-02
Харчук Олена Андріївна	72-06-66	Економіки	
Місюк Олена Миколаївна	72-06-66	Лісова Алла Степанівна	(244) 3-11-78
		Листів і зв'язків із читачами	
		Коваленко Оксана Анатоліївна	72-39-32
		Приватних оголошень	
		Тимощук Руслана Борисівна	72-39-32
		Спеціальні кореспонденти	
		Власюк Людмила Миколаївна	72-38-94
		Кравчук Ірина Олександрівна	72-51-02
		Фотокореспондент	
		Філюк Олександр Миколайович	72-06-66

ТзОВ «Газета «Волинь»
п/р UA2030344000002600805520122
КБ «ПриватБанк», МФО 303440
ЄДРПОУ 02471695
Друк офсетний.
Обсяг 3 друк. аркуші
ПЕРЕДПЛАТНИЙ ІНДЕКС: 30 000
Реєстраційний номер
ВЛ №518-251Р 02.03.2018 р.
Віддруковано: ТОВ «Поділля-Тер», м. Тернопіль, вул. Текстильна, 28 тел.: (0352) 52-27-37. http://a-print.com.ua
Тижневий тираж 47500. Замовлення №1673.